

NARODNI LIST

Izbaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrť leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ene petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Volilcem občine okolica Celje!

Dne 22. in 23. avgusta 1910 se vrše volitve v občinski zastop naše občine. **Tretji razred** voli dne 22. avgusta **od 8. ure zjutraj do 3. ure popoldne**, **drugi razred** dne 23. avgusta **od 8. ure zjutraj do 11. ure predpoldne** in **prvi razred** isti dan **od 3. do 5. ure popoldne**.

Volilci! Dve stranki se potegujeta za zmago. **Na eni strani celjski Nemci, nemškutarji in Štajercijanci, na drugi strani združeni slovenski kmetje, hišni posestniki in obrtniki.** Mestna, nemškutarska ali štajercijanska stranka dela z vsemi močmi, z grožnjami in obljubami, s pivom in vinom, da bi premotila volilce in pri teh volitvah dosegla zmago nad slovensko stranko. Nemškutarska stranka ima očiten namen, raztrgati lepo okoliško občino, odtrgati od okolice najlepše in najbogatejše dele kakor Gaberje, Zavodno in Breg — ter jih združiti z mestom, kmetom in obrtnikom slovenskim pa pustiti oglodano kost ter jih pahnuti v nesrečo! Štajercijanska ali nemškutarska stranka ima namen, naložiti na rame okoliških davkoplačevalcev nove davke, upeljati za celjski vodovod tudi v okolici davčne doklade in Vas obremeniti z najemnim novčičem! Nemškutarska ali štajercijanska stranka ima namen, zvaliti ogromne mestne dolgove v visokosti treh milijonov tudi na del okolice in bi se pri tem še napravilo lepo premoženje čistih 90.000 K, katero je pridobila občini dosedanja slovenska večina! Štajercijanska ali nemškutarska stranka ima namen, spraviti v okoliško občino za komandante dr. Ambrožiča, Tepeja, Rebevscheka, Westena, Jarmerja, Pfeiferja iz Westenove tovarne in druge, da bodo ti slovenskega kmeta in obrtnika tako stiskali kakor se to godi sedaj slovenskim obrtnikom in hišnim posestnikom v Celju, kjer si Slovenci mnogokrat življenja niso varni!

Slovenski volilci! Ostanimo zvesti svojemu narodu in bodimo složni, da nas sovražnik ne premaga! Bodimo prepričani, da le Slovenec mora in more Slovincu pomagati in da še nikoli in nikjer na svetu ni pomagal Nemec in nemškutar Slovincu. Petindvajset let je bila občina okolica Celje v slovenskih rokah. Slovenski občinski odbor je skrbel za dobro gospodarstvo v občini, je pomnožil občinsko premoženje za lepo svoto 90.000 K. Dosedanji slovenski občinski odbor je izhajal z razmeroma nizkimi dokladami, ker smo jih plačevali v okolici do sedaj samo 50%, med tem

ko morajo plačevati naši meščani v Celju z vodno in najemninsko doklado vred skupaj 61%. Uradniki in drugi celjski prebivalci silijo iz mesta ven in se selijo v okolico, ker je v okolici boljše in cenejše živeti in so manjši davki kakor v mestu, gotovo najboljše spričevalo, da se v okolici dobro gospodari.

Željam slovenskih volilcev se je ustreglo s tem, da je dosedanji občinski odbor sklenil za Gaberje, Spodnjo Hudinjo in druge važne okolice naše občine precej dobrega in novega, (kanalizacija, regulacija, razsvetljava i. t. d.), dalje da je n. pr. tudi sklenil upeljavo lastnega stranišnega izvoza, vsled česar ne bo treba gledati našim kmetom in posestnikom na milost mestnih komandantov.

Slovenski volilni odbor je ugodil želji volilcev in je postavil sporazumno z zaupniki precej novih mož za kandidate, ki bodo s podvojeno silo delali v korist občine in njenih davkoplačevalcev.

Volilci! Ura odločitve je blizu. — Ne pomišljajte se, — pojdite vsi složno na volišče in volite soglasno v občinski odbor sporazumno postavljene slovenske može! Nikdo naj ne ostane doma, vsak naj stori svojo dolžnost, da bode naša zmaga tem lepša. — **Dr. Ambrožiču in njegovim pristašem moramo dati nauk, da se od njih ne pustimo komandirati; moramo njim jasno povedati, da slovenskim okoličanom celjski Nemci in nekateri nemškutarji ne bodo gospodarili! — Naš denar in naši žulji niso za to tukaj, da bi dr. Ambrožič in njegovi privrženci podpirali z njimi Súdmarko in Schulverein ni plačevali dolgove mesta Celje!**

Volilci! Če želite mir v občini, če želite redno gospodarstvo, če hočete slovenski odbor, če se hočete ubraniti višjih davkov, — če hočete ostati gospodarji na svoji zemlji, — če nočete, da bi Vam občino raztrgali, pridite na volišče in volite slovenske može!

Zmagali smo in zmagati moramo, ako smo složni! — Zato vsak zaveden mož z izkaznico in glasovnico na volišče! **Še nas je kakor listja in trave, — pokažimo, da smo in hočemo ostati gospodarji okoliške občine!**

Slovenski volilni odbor.

Slovenski kandidati za občinske volitve celjske okolice

I. volilni razred:

Odborniki:

Peter Majdič, veletrgovec in posestnik paromlina, Hudinja.
Tomaž Grah, posestnik in nadučitelj v pok., Gaberje.
Franc Plevčak, posestnik in gostilničar, Gaberje.
Štefan Strašek, posestnik in gostilničar, Celje.
Franc Ogradi, opal, Celje.
Jože Belak, trgovec in posestnik, Spodnja Hudinja.
Franc Čonfidenti, posestnik in gostilničar, Savodna.
Blaž Piliš, posestnik, Levec.
Miha Škraber, veleposestnik, Lava.
Franc Samec, posestnik in gostilničar, Ložnica.

Namestniki:

Dr. Vekoslav Kukovec, odvetnik, Celje.
Ivan Sadu, posestnik, in rud. uradnik, Gaberje.
Jakob Omladič, trgovec in gostilničar, Sp. Hudinja.
Jakob Gajšek, trgovec in gostilničar, Sp. Hudinja.
Jakob Rebov, posestnik, Košnica.

II. volilni razred.

Odborniki:

Josip Jezernik, posestnik in gostilničar, Polule.
Franc Klinar, posestnik, Ložnica.
Franc Pušnik, posestnik in čevljar, Gaberje.
Franc Šribar, posestnik, Dobrova.
Janez Samec, posestnik, Lokrovec.
Anton Fazarinc, veleposestnik, Ostrožno.
Jernej Kumer, posestnik, Pečovnik.
Vinko Kukovec, tesarski mojster in stavbeni podjetnik, Lava.
Dr. Ivan Benkovič, odvetnik in drž. posl., Celje.
Miha Levstik, učitelj in posestnik, Miklavžki vrh.

Namestniki:

Josip Kosi, posestnik in poštni nadoficijal, Breg.
Rafael Krušič, posestnik in cestarski mojster, Lava.
Anton Pintar, posestnik, Dobrova.
Jakob Videmšek, posestnik, Ostrožno.
Ivan Kvas, posestnik, Gornja Hudinja.

III. volilni razred.

Odborniki:

Jur Knez, posestnik, Ostrožno.
Ivan Radej, posestnik, Breg.
Dr. Anton Božič, odvetnik, Celje.
Jernej Čečko, posestnik, Pristova.
Andrej Bobnič, posestnik, Košnica.
Viktor Konečnik, delavec v cinkarni, Gaberje.
Ferdinand Golgranc, stavbeni podjetnik, Gaberje.
Franc Trupej, posestnik, Babno.
Janez Glinšek, posestnik, Gornja Hudinja.
Jur Dimec, posestnik, Medlog.

Namestniki:

Anton Završek, posestnik, Pristova.
Janez Mirnik, posestnik, Babno.
Alojz Drobne, posestnik, Savodna.
Jože Šah, posestnik, Lisce.
Martin Golavšek, posestnik, Lokrovec.

Celjski sokolski zlet.

Na predvečer slavnosti.

Bil je krasen, miren večer, celjska Narodna godba je igrala vesele koračnice in razne narodne slovanske pesmi — bili smo zbrani na precej dobro obiskanem koncertu v Sokolskem domu. Imeli smo že med seboj nekatere drage goste iz Kranja in Ljubljane, kateri so prišli že naprej pripraviti vse potrebno. Tudi zastopnika »Dušana Silnega« iz Beograda sta že došla; s posebnim veseljem smo pozdravili enega, starega našega znanca prof. Popoviča. Bil je že navzoč pri otvoritvi Narodnega doma v Celju in že pozna našo nemškutarijo. In varni smo bili tudi na vrtu »Sokolskega doma«; saj so nas strážila na vseh konceh in krajih bodala...

Sprejem v Štorah.

Celjski »Sokol« se je podal že pred 6. uro zipeš in na konjih v Štore, da tamkaj sprejme s Šent-

jurčani vred naše goste od severa in juga. Govorilo se je prejšnji večer, da se bodo bojda v Štorah godile strašne reči; 500 delavcev bo šlo nad sokole in razvila se bo potem pravcata bitka. No — v nedeljo zjutraj so čakali z nami domačini vred sokole slovenski delavci in kmetje, kateri so došle pristrčno in iskreno pozdravljali; nekaj nemškutarjev se je skrilo v šulferajnsko poneumnjevalnico, odkoder se je oglasilo tudi nekaj onemoglih žvižgov. Prvi so prišli štajerski sokoli in sicer: iz Maribora, Ptuja, Ljutomera, Št. Lenarta v Slov. gor. in iz Gradca. Čvrsti, sveži fantje korenjaki — sposobni zares za brambo ogroženih naših postojank! In potem, kdo bi popisal našo radost in navdušenje, ko je došel dolgi, dolgi posebni vlak? Poln je bil sokolov iz vseh slovenskih zemelj. Zastavice so nam migljale že od daleč v pozdrav in ko je dovozil vlak v postajo, je grmelo urnebesnih nazdar-klicev in pozdravov. — Ko so bili sokoli iz vlaka, je spregovoril starosta celjskega »Sokola«, br. Jože Smertnik. Dal je duška neizmerni svoji in naši radosti, da smo mogli pozdraviti drage brate sokole v tolikem številu. A tudi svojemu in našemu gnjevu nad ljubo c. kr. vladu, katera se je strahopetno udala povelju klike na celjskem magistratu in nam ni dovolila sprejema na celjskem kolodvoru. Strah pred junaškimi sokolskimi četami jih je gnal, da so storili vse za preprečitev slavnosti; a posrečilo se jim ni. S to slavnostjo hočemo častno zaključiti 20-letni obstanek celjskega »Sokola« a tudi dokazati vsemu svetu svojo žilavo vztrajnost in voljo braniti svojo grudo do zadnje kaplje krvi. Smertnikov govor je sprejelo sokolstvo z neizmernim navdušenjem. K sprejemu je došel celo tovarniški ravnatelj Jellek in sprejelo nas je seveda vse polno orožnikov. Službo je imel komisar dr. Brešar. Posebej je treba pibiti, da sta postajenačelnik in neki njegov asistent delala sitnosti.

Sprevod.

In potem se je uredil prevod, dolg skoraj dva kilometra. Točno in hitro je to šlo — znamenje dobre discipline in izurjenosti načelnikov. Spredej 11 mož celjskega »Sokola« na konjih, potem godba, za njo prapor Slov. sokolske zveze z zveznim predsedstvom (starosta dež. posl. dr. Oražen, podstarosta drž. posl. dr. Rybar, načelnik dr. V. Murnik), in potem 9 društvenih praporov: šišgarski, radovljiški, postojnski, kranjski, idrijski, zagorski, ribniški, ljutomerski in celjski. Hrvaški prapori so došli šele kasneje. Sprevod, v katerem je korakalo 1060 sokolov, je napravil ne le v Štorah, temveč tudi v Teharjih in sploh v celi okolici nepopisen utis. Celjski Nemci so se najbrže zmotili v svojih računih: odpravili so sokole v Štore, a tam in na Teharju gre tudi nemškutarstvu za kožo. Ljudstvo je pozdravljalo povsod v večjih in manjših skupinah sokole; tudi trobojnice je bilo videti tu in tam na Teharjih. Pred Stojanovo in Cahnovo hišo je bil napravljen krasen slavolok; iz Stojanove hiše so Teharjanke tudi obsipale sokole s cvetjem. Na zdar jim! Sokolstvo je bilo v sprevodu urejeno po župah in sicer: primorska, idrijska, novomeška, gorenjska, ljubljanska, Ljubljana I. in celjska. Šlo se je v četverstopih. Krasen je bil pogled od Bežigrada ali z Bukovega žlaka na vijoči se sokolski sprevod. Rdeče srajce, sive obleke in zelenilo kroginkrog — to je bila posebna pestrobojna slika. Pozdrav po Sp. Hudinji in Gaberju je bil izvanredno no pristrčen in navdušen. Sprevod je šel na telovadišče, kjer se je razišel; bratje telovadci so imeli poskusne in skupne vaje za javno telovadbo.

Slavnostna otvoritev »Sokolskega doma«.

Po poldvanajsti uri se je podalo sokolstvo s telovadišča po glavni cesti skozi Gaberje v Sokolski dom. Po Gaberju in Sp. Hudinji je bilo ta dan videti izredno mnogo slov. zastav; vihrale so celo s takih hiš, na katere včasih v narodnem oziru nismo računali. Utis spreveda skozi Gaberje je bil v istini veličasten. Nemci so se v svojih hišah skrili za gardine in plašno gledali veliko število sokolov, katero se je vsled dohoda ene stotine Hrvatov in Srbov iz Zagreba ter okolice pomnožilo. Po prihodu v Sokolski dom se je zbralo sokolstvo na dvorišču in tam ga je nagovoril predsednik društva »Sokolski dom«, dr. A. Božič s kratkim, jedratim nagovorom, opisujoč pomen mesta Celja in okolice za Slovence in želeč, da bi se v novem Sokolskem domu, katerega izroča odslej v porabo in oskrbo celjskemu »Sokolu«, vzgojeval krepak in močan slov. rod. Objednem se zahvalil češk. Sokolstvu za dar 1000 K, ki je dokaz pristrčnih vezi, katere spajajo slov. in češko sokolstvo. Nadalje se je zahvalil celjski »Posojilnici«, ki je s potrebnim kreditom in podporo pospeševala stavbo in vsem onim, ki so prispevali in še prispevajo v malih in velikih zneskih za to narodno trdnjavo. Za njim je spregovoril starosta CS brat Smertnik. Povdarjal je, da se ni hotelo v Gaberju zgraditi nobene luksurijozne palače, temveč praktično stavbo, ki se lahko izplačuje in ki tudi popolnoma služi svojemu namenu. Smertnikov govor je sprejelo sokolstvo z več minut trajajočim pritrdjevanjem. 14. avgust je bil, da takoj omenimo, časten Smertnikov dan v več ozirih: videl je dovršeno stavbo, za katero se je poleg dr. Božiča gotovo on največ trudil; videl je lep potek slavnosti, za katero je največ delal in videl je dobro ime CS, katero si je pridobil ta s svojimi izbornimi telovadci, gójenci dolgoletnega načelnika Smertnika. Za Smertnikom je še spregovoril br. načelnik praškega Sokola dr. Urban. Povdarjal je vseslovansko sokolsko misel, katera je združila že stotisoče mladih, navdušenih mož v veliko slovansko sokolsko rodbino. Sokolske šole pa potrebujejo zlasti mali, v neprestanih bojih s

tujimi sovragi stoječi narodi. V to šolo bodo zahajali v novem krasnem domu tudi celjski Slovinci — in narodnost njihova bo rasla od dne do dne. Na zdar slovenskemu sokolstvu! Potem so se razšli sokoli k obedu po Gaberju in okolici.

Banket

se je vršil v veliki telovadni dvorani »Sok. doma«, katera je vzbujala naravno posebno pozornost slovenskih in slovanskih gostov. Hvalili so jo vsi zaradi njene praktične uredbe; v oči je posebno padala nova strokovnjaška konstrukcija pri drogih, iznajdba staroste Smertnika. Udeležba pri banketu je bila okrog 100 mož. Predsedoval je prvi starosta celjskega »Sokola« g. dr. Jos. Vrečko. Med udeleženci sta bila dva Čeha, ki sta došla na slavnost kot zastopnika Čehov; br. dr. Urban in dr. Kaderábek. Izmed Hrvatov so bili navzoči br. Martin Pilar, starosta Zagrebškega Sokola in podstarosta Hrv. sok. zveze, dalje br. dr. Bradaška, podstarosta sok. župe Fonove, br. Saurer iz Samobora in dr., izmed Srbov dr. Budisavljevič, starosta zagrebškega srbskega »Sokola«, dalje blagajnik istega, Drndarovič in načelnik dr. Metikoš. Junake bolgarske je zastopal Angel Kistelev iz Stare Zagore in popoldne je došel celo zastopnik rusinskega sokolstva, združenega v »Sičič«. Banketa sta se udeležila nadalje posl. Roblek in dr. Kukovec, predsedstvo Slov. sok. zveze, mnogo Celjanov in slov. odličnjakov od vseh krajev.

Vrsto napitnic na banketu je otvoril g. dr. Jos. Vrečko, ki je opisal nastanek celjskega »Sokola« in izrazil svoje veselje nad tem, da se je društvo tekomo 20 let tako krasno razvilo. Samo je bilo na Štajerskem ob svojem pričetku, danes ima že celo vrsto tovarišev in bratov. Na to je pozdravil posebej vse slovanske in slovenske goste. Izzvenela je njegova krasna, mladostno navdušena napitnica v željo, da bi slavili prihodnji jubilej celjskega »Sokola« že sredi celjskega mesta, ne kot zatiranci, temveč kot gospodarji. Za njim je spregovoril starosta Slov. sokolske zveze, brat dr. Oražen. Povdarjal je, da je vsled požrtvovalnosti in trudoljubnosti slovenskih in slovanskih sokolov vzrastla iz izvirno nameravane manjše župne prireditve velika sokolska slavnost, katera ostane častno zaznamovana v zgodovini celjskega sokolstva. Pozdravil je po vrsti vse slovanske brate, danes navzoče in končal: Sokol ni boječa ptica; danes mu je vlada z bodali zaprla pot v mesto, a vrnil se bode in vrnil se bode tolikokrat, da si osvoji to nemško gnjezdo. (Burni nazdar-klici!) Krasen in smotren govor je imel drž. posl. Roblek. Izjavil je: Ostre besede mi silijo na jezik, ker se ravna na naših domačih tleh z nami kakor s privdramnimi tujci — a renegatje in slov. denarja željni Nemec nam s pomočjo nemške vlade gospodarji. Tega najnovejšega žaljenja nikoli ne pozabimo tistim, kateri so ga zakrivili. Ravna se z nami kakor s Slovaki na Ogerskem ali Poljaki na Poznanjskem. Nemškutarstvo v zvezi z vladu krši osnovne državne zakone, dela iz svobodnih državljanov, ki imamo baje po istih zakonih biti, brezpravne helote. Preprečiti so hoteli današnjo slavnost, ker je imela pokazati in je tudi pokazala, kaka moč leži v sokolski ideji, kako je narasla slov. zavednost in kako oster in dosleden postaja naš boj proti nemškutarstvu. — In narodno zavednost mora v prvi vrsti gojiti in krepiti slov. sokolstvo — zato mu velja pristrčna zdravica! (Burni nazdar-klici.) Pozdrave Hrvatov je sporočil starosta M. Pilar iz Zagreba. Nato je spregovoril, navdušeno pozdravljen, dr. Rybar. Povdarjal je, da gospodarji nad nami nem. kapital, katerega pa krepimo še sami. Bog je samo z močnimi bataljoni — treba je, da si pomagamo in okrepimo sami, da bomo zavzeli v vrsti slov. gospodarjev v Avstriji svoje odlično mesto. Nemci so nam dali danes lepo lepo navodilo, kod imamo hoditi: saj so postavili pred svoje mesto orožnike in so izjavili, da nas nočejo. Ne nas in naših denarjev. Zakaj bi si ne zapomnili tega nauka? Jugoslovanske dežele so danes skoro edine, ki na veliko kupujejo izdelke nemške industrije v Avstriji; a baš danes vidijo jugoslovanski bratje, kako delajo ti nemški mogotci z nami! Celega govora ne moremo tu iz gotovih vzrokov podati. A vzbudil je toliko navdušenje, da so vzdignili sokoli g. poslanca na rame in ga nosili po dvorani. Dalje sta krasno govorila dr. Popovič iz Beograda in starosta srbskega »Sokola« v Zagrebu odvetnik dr. Srdjan Budisavljevič. Starosta marib. »Sokola« g. dr. Rosina se je spomnil umrlega dr. Dečka in njegovega sokolskega delovanja.

V imenu izvrševalnega odbora narodne stranke za Štajersko je spregovoril dež. poslanec dr. Kukovec prilično sledeče:

Sokolska organizacija se ne sme dotikati politike! Te besede odličnega govornika današnjega sestanka seveda tudi jaz potrjujem. Vendar pa ne morem drugače, kakor da govorim danes tukaj kot politik. Saj vsi čutimo, da je nam neugodni politični položaj edini vzrok, da se je moralo danes sokolstvo vsega slovanskega sveta globoko ponižati, ko se je po daljnjih ovinkih moglo udeležiti sokolske slavnosti in otvoritve našega sokolskega doma. Mestu Celju podeljena avtonomija se je zmiraj zlorabljala zoper Slovence. Sedaj veje pri osrednji vladi še posebno ostra sapa zoper Slovence, in si le tako moremo tolmačiti dejstvo, da je z odobravanjem c. kr. vlade, ki je nositeljica policijske oblasti, njej podrejeni mestni urad celjski smel Vas, odlični zastopniki slovanskega sokolstva, obropati državljanske pravice svobodnega gibanja celo po državni cesti. Nikdar bi si pa c. kr. vlada ne bila upala zavdati s pomočjo Celja slovanskemu sokolstvu take krute zašnice, če bi ji ne bilo predobro znano, da je večina

političnega zastopstva Slovencev danes zadovoljna s tem, da se sokolstvo ponižuje, ker je nositelj narodne ideje. Saj smo morali doživeti zadnje dni v glasilih klerikalne politične organizacije, ko se je s protipostavnimi odredbami utesnjevalo Slovencem državljanke pravice, celo smešenje, češ, da so Sokoli, ker niso smeli priti skozi Celje v ta sokolski dom, zajci! Gospoda, dokler ne bode na Slovenskem trdne in močne skupne politične organizacije, ki bode imela brantni napredna društva in sploh naš narodni živelj, dotlej tudi nepolitično sokolstvo ne bode doseglo onih uspehov v slovenski javnosti, katere zasleduje v društvih in v družbi. Lepe nade, da bomo v malo letih tudi v Celju doživeli Slovencem ugodne razmere, bodo ostale, kakor se jaz bojim, še dolgo prazne sanje, ako si ne izbojujemo kot politična narodna enota v javnosti moči in merodajnega ugleda, k čemur morate, gospoda, tudi Vi vsi pripomagati. Sokolstvo bodi nepolitično, posamezni člani sokolskih društev ste pa politično svobodni. Udejstvujte svoje moči kot taki, da kot narodna politična stranka priborimo narodu in društvom z narodnim programom potrebno moč nasproti tujim in domačim sovražnikom in sramotilcem.

Nikdo se bolj ne veseli krasnega uspeha današnje sokolske prireditve in Vaše ogromne udeležbe, nego narodna stranka na Štajerskem, ker smo si dobro v svesti, da ste k poživiljenju narodne misli zlasti v Celju in okolici s svojim prihodom neizmerno mnogo prispevali. Naglašajoč torej ob ti slovesni priliki tudi potrebo smotrenega narodno-političnega dela in zadevne pomoči iz sokolskih vrst. Vam ključem kot predsednik izvrševalnega odbora narodne stranke prisrčen dobro došli!

Javna telovadba.

Po banketu je bil majhen »spopad« s komisarjem celjskega glavarstva, dr. Hofmannom. Ta ljubi gospod nam je naenkrat pravil, da bi popoldne ne smeli sokoli hoditi po državni cesti v Gaberju. Izjavil je to seveda po »naročilu« in »navodilih« — zato mu ne zamerimo. Posredovala sta gg. Roblek in dr. Kukovec pri glavarju — in stvar se je zavlekla tako, da si še danes nismo glede nje na jasnem... Za ta kos drž. ceste se je bil vobče vroč boj že pri namestniku, katera je potem pritiskala na celjski magistrat, da se je udal — a baje samo za nekaj opoldanskih ur. No — glede te stvari bomo še govorili.

Prostor za telovadišče je bil kar najlepše zbran. Okolico smo že opisali. Navzlic pretečemu dežju — vreme nas je sploh celi dan preganjalo — se je zbralo popoldne na telovadišču nad 5000 ljudi. Došli so iz mesta, iz okolice, peš, z vlaki in na okrašenih vozovih: bil je celi ljudski tabor. Prvi je nastopil celjski naraščaj. Krasno, krasno, je bila splošna sodba. Telovadili so dečki s palicami in mora se reči, da s toliko dovršenostjo, da zaslužijo v resnici največjo pohvalo! Sledile so proste vaje 320 slov. telovadcev; kako gladko, eksaktno so šle! In potem vaje ljubljanskih in brežiških sokolic, članstva na orodju, ljubljanskih sokolov na 3 bradljah. — Kako dobro se je vse izvajalo, kaže to, da so ljudje navzlic dežju vztrajali do konca in da je dejal načelnik praškega »Sokola« dr. Urban: »Slovenski sokoli ste naše popolnoma dosegli!« Ta pohvala iz ust tako odličnega strokovnjaka v telovadbi daje resnemu delu slovenskega sokolstva najlepše spričevalo.

Ljudska veselica.

Na obeh straneh telovadišča je bila postavljena cela vrsta kolib in šotorov za telesno okrepčilo obiskovalcev. Tam se je po javni telovadbi tudi razvilo skrajno živahno življenje. Bila sta po dva šotora za vino, pivo in jestvine, dalje kavarna, šotor za likerje, šotor za šampanjec, bazar, pohorska kočica, šotor gaberskih koštrunčkov in dr. Povsod si videl pridne in postrežljive naše slovenske žene in dekleta pridno na delu. Njihova imena še priobčimo. Na večer se je zjasnilo in slavnost je imela še vseeno »jasen« konec. — Sokoli so že na večer po javni telovadbi odšli, večinoma v Štore, nekaj pa z vozovi. Sloves naš je bil prisrčen, in ravno tako prisrčna želja na svidenje!

Nekatera nemška »junaštva«.

Splošno je potekel celi slavnostni dan mirno. — Nemci so na energičen opomin iz Gradca, četudi neradi, molčali. Potrgali so nekaj plakatov, malo potulili, ko so prišli zvečer Sokoli v Štore in metal pri nemški hiši za kolodvorom pri Celju kamenje na sokolski posebni vlak. Znamenje nemške »kulture« in pa onemogle jeze, da se je slavnost tako lepo zvršila! Sram jih je bilo tudi svojih »telovadcev« na »gauturnfestu«. Po noči so inzulirali neko damo (heil!) in aretirali nekega Ljubljančana, ki je došel s CM znakom. Tega je Ambrožič »hochnotpeinlich« zasliševal — ker ni imel drugega »gradiva«. Razne pijane nemške akademične in neakademične barabe so se sicer vlačile po mestu in inzulirale tu in tam katera, — vendar ni bil nikdo resno napaden ali ranjen.

O naši sokolski slavnosti je poročalo vse jugoslovansko časopisje zelo simpatično in pohvalno. Še ljubljanskemu »Slovincu« se je očitno stvar dopadla, ker njegov špicelj nima na njej ničesar družega grajati kot to, da je naš urednik Lesničar govoril z nekimi nemškimi časnikarjem, ki si je prišel slavnost ogledat, nemški. »Agramer Tagbl.« pravi: »14. avgust ostane zapisan z zlatimi črkami v analih celjskega »Sokola« in slovenskega prebivalstva v Celju in na Štajerskem. Nemci so si s svojim rovarjenjem proti slavnosti sami zadali nov težek udarec.« »Slov.

Narod«, kateri je priobčil obširno poročilo o slavnosti, pravi, da je bil 14. avgust lep in pomemben dan za celjske Slovence. Njegovi sadovi se bodo že čez teden dni pokazali pri trdem volilnem boju za lepo celjsko okoliško občino.«

Dodatno k zgornjemu poročilu o sokolski slavnosti še priobčujemo, da je bil tudi drugi sprejem v Štorah krog 10. ure dopoldne jako lep. Takrat so došli bratje Hrvati, Srbi, bulgarski zastopnik, dolenski župa in društva iz Posavja. Pričakoval jih je oddelek Celjskega Sokola in kavalkada. V Štorah je pozdravil došle brate podstarosta Celjskega sokola br. Stibler. Tudi ta sprejem je bil zelo čeden; udeležilo se ga je krog 300 sokolov. Dve društvi (Brežice in Srbi iz Zagreba) sta imeli fanfare, kar je sprejem še tem bolj povzdignilo. Na meji med okoliško in teharško občino je pozdravil došle goste v vznesenih, rodoljubnih besedah v imenu okoliške občine g. Franc Samec. Za pozdrav se mu je zahvalil br. Stibler.

Med nemčurskimi izzivači, ki so v nedeljo lazili po Gaberjih in skušali izzivati pretepe, je bil tudi »nemški slikar« Adolf Trafenigg. Delil je tudi zaušnice. Čujemo, da mu tudi Slovenci dajo precej za služiti.

Smešna laž. Celjska magistratna klika je strobenala po graških listih laž, da so sokoli demonstriali pred »Studentenheimom« in pomazali njegova vrata. To je smešna laž — že zaradi tega, ker je ljubi »Studentenheim« stražila cela vrsta orožnikov. Da bi Sokoli »vdrl« v mesto, tudi ni res, ampak se jim je dovolil prehod na kolodvor. To resnici na ljubo!

Sokoli na konjih. Poseben sijaj je dal nedeljski slavnosti oddelek sokolov na konjih pod spretnim vodstvom dolgoletnega staroste celjskega sokola dr. Josipa Karlovška. Udeleženci Sokoli so z velikimi žrtvami rešili svojo nalogo naravnost vzorno.

Nedeljski nemiri v Graški ulici. Sokolska slavnost v Gaberju nekaterim vročekrvnežem ni dala miru. Ker niso mogli motiti slavnosti same, so skušali pač po mestu izzivati mirne Slovence. Ob pol 10. uri zvečer so prikoralali z groznim vpitjem »Heil Cilli« in »Nieder mit den Windischen« v gostilno k »jelenu«. Policaj št. 1. (Zintauer) in še eden drugi sta jih spremljala. Pa čeprav je magistrat sam javno razglasil, da se več kot pet ljudi ne sme zbirati, sta vendar obadva moža postavili mirno spremljala ono pijano tolpo. Pred gostilno so postavili stražo, da jih lahko avizira o vsakem bližajočem se Slovencu. Ko se jim je zdel primeren čas, so prišli iz gostilne in se uvrstili po dva ni dva. Najprej so skušali ustaviti dva voza, v katerih so sedeli Slovenci. Ko se jim ni posrečilo, so napadli ti junaki 15 po številu dva mirno se vračajoča Slovence; ednega so pobili na tla, in ga obdelovali s pestmi. Občinstva se je bilo nabralo posebno pri oknih prav mnogo in brez razlike narodnosti so vsi ogorčeno obsojali ta zavraten napad in klicali policaje; teh pa ni bilo videti. Ko so slišali »junaki« krič pri oknih, so kot zajci pobegnili. Če so oblastim ti pobalini neznani, naj vprašajo policaja št. 1. in onega drugega, ki sta to tolpo spremljala.

Jezo si je izpihal nad slovensko zastavico, ki jo je menda ukradel s kakega voza udeležencev na sokolski slavnosti, neki Zwetko, ki je baje uslužben pri geometru Lebitschu. Ko je šel skozi mesto z ukradenim plenom, slovensko zastavico, jo je metal ob tla, pljuval na njo, preklinjal bindišarje in vse mogoče. Čudno, da se mu ni žolč razlil. Kaj vse »nemška kri« st'ri! Kaj pa porečete vi, gosp. »geometer« Lebitsch, ki ste že precej slovenskih grošev vtaknili v žep?! Pa seveda tisti niso »trobojni«, zato tudi vašemu Cvetku ne smrdel!

Okrajni komisar dr. Breschar je bil v nedeljo, ko je opravljal službo na kolodvoru v Štorah, napram nemškimi razgrajajem skrajno popustljiv. Nemoteno so smeli pr iprihodu in odhodu Sokolov pri vseh vlakih kričati in žvižgati, ne da bi se bil dr. Breschar za to zmenil. Zahvaliti se je res le skrajni potrpežljivosti instrogi disciplini Sokolov, da ni prišlo do nikakega spopada. Videli smo dopoldne na lastne oči, da je celo orožniški nadporočnik naročil orožniku, da naj odstrani razgrajaje, ki so za kolodvorom žvižgali in »Heil« klicali, gospod komisar pa se za to niti zmenil ni. Še huje je bilo zvečer pri odhodu Sokolov. Tedaj je bilo ob ograji vse polno tuleče fakinaže; toda šele, ko so bili Sokoli že v vlaku in se itak ni moglo nič več zgoditi, je dal dr. Breschar razgrajaje odgnati, dočim je prej mirno pripustil, da so Sokole izzivali. Da se ni nič zgodilo, ni Brescharjeva zasluga, ampak edinole zasluga mirnih in potrpežljivih Sokolov. Nasprotno pa moramo ugotoviti, da je nastopal okrajni komisar dr. Hofmann, ki je imel službo v Gaberjih, jako taktno in da se je tudi orožništvo vedlo nepristransko in je s primerno energijo preprečilo vsak napad od strani nemškutarskih barab, katerih se je zlasti v večernih urah in po noči vse polno priklatilo iz mesta in poskušalo izzivati poboje in napadati mirne Slovence. Način nastopanja dr. Hofmanna in orožništva nam znova kaže, kako opravičena je zahteva po podražavljenju celjske policije in kako bi se dal v Celju vzdrževati red in mir, ako bi ne obstajala policija od Jabornegga in Ambrožiča po do zadnjega stražnika iz zagrizenih nacionalcev.

Sokolska slavnost in tukajšnje slovensko vojaštvo.

Oba tukajšnja majorja sta se ob priliki sokolske slavnosti »proslavila«. Seveda: priti so imeli »velizdajniki« v rdečih srajcah, celo +++ Srbi iz

kraljevine. In bog ne daj, da bi kateri slovenski vojak ob tej priliki smel čutiti, da je Slovenec. Ko so imeli turnarji na glaziju svojo maškarado, se je vojakom izrecno reklo, da smejo iti tja gledat, sedaj pa, ko bi bili lahko res nekaj izbornega videli, sedaj, ko bi se bila tudi oba gospoda majorja lahko marsičesa glede telovadbe naučila, sedaj sta odredila »strenge Bereitschaft« pri obeh bataljonih in vsak mož je dobil »vojno municijo« 120 ostrih patron. Tako so morali biti »strogo« pripravljene od 5 ure 50 min. zjutraj do 1 ure pop. Ko so vojaki ob prihodu Sokolov zrl skozi železna vrata in so eni in drugi videli v sokolskih vrstah znanca in prijatelje, niso mogli več brzdati svojih čustev in so mahali z rokami Sokolom v pozdrav. Tedaj pa se je režal za njimi neki lajtnanček in grozil z degradiranjem, zaporom ter si je zapisoval imena itd. Ko navdušenje vzkliku temu ni ponehalo, je zadonelo povelje »Vergatterung«. Prepo vedalo se je vsakomur sprejeti kak obisk (seveda saj so prinesli Sokoli kugo s seboj!), da, niti k oknu niso smeli vojaki, da bi si ogledali sokolske junaške čete in pozdravili z roko svoje znanca, prijatelje, sorodnike, stariše itd. Odkod neki ta strah pred Sokolstvom?

Mar mislijo gospodje vojaški predpostavljene, da so s tem postopanjem utrdili v naših slovenskih vojaki »patriotizem«? Smešno! Dosegli so namreč baš nasprotno, nego so nameravali: Hoteli so prepričati, da bi se naši fantje ob pogledu na pester sokolske čete, na njih kroj in na njih junaške postave navdušili za sokolsko idejo. A fantje so tembolj zahrepeneli za njo, v njihovih srcih je zaplamenela jeza, pa ne nad Sokoli, ampak nad celjsko nemškutarijo, katero bi bili morali »brantiti« pred napadom Sokolov. Nezaslišano! Po mnenju obeh majorjev so torej Sokoli prišli kot nekaki roparji in razbojniki, ki bodo Celje kar razdžali. In tako mislijo razni majorji vzgojiti v naših srcih čut, da smo »enakopravni državljani«?! Avstrijskega patriotizma pa smo Slovenci tekom stoletij dokazali več nego razni Pischellyji itd. Tega nas uči zgodovina.

Enako nezaslišano je, da so celo pri municijski zalogi pomnožili stražo. Mar mislijo ti trinogi, o katerih postopanju nasproti vojaštvu bomo še marsikatero historijo napisali in tudi v državnem zboru na razgovor spravili, da so Sokoli roparji ali tatovi, da bi se polastili celo patron, ki jih rabiti ne morejo?! Vojak, ki ni narodno oziroma sploh ne vzgojen, torej kak analfabet ali idijot, si seveda pri takem postopanju mora predstavljati Sokole kot zločince, ki so zmožni vseh dejanj, češ niti straža ni varna pred temi ljudmi, ker se mora ojačiti celo ta za tri može. Neopustljivo in škandal je, da si je dal poveljnik navtevti bogve kakih laži od celjskih renegatov. Major Pischelly, ki dobro izrablja moč naših vojakov, naj bi kramljanje«?! Op. ured.) G. major Pischelly, ki zna tako imenitno izrabljati moč naših vojakov, naj bi se bil obrnil po informacije kam drugam in ne bilo bi treba takih odredb, ki stremijo za tem, vzbuditi v naših fantih srd do Sokolstva in Slovenstva. Razmeram pri polkih, pri katerih so naši slovenski vojaki, osobito pa 87. pešpolku, bomo posvetili odslej še več pozornosti. Ne pustimo, da bi se naše fante samo izkoriščalo, gre jim prostost kot vsakemu drugemu državljanu. Če se jim dovoli vstop k turnarskim klavrnim nastopom oziroma se jim celo namiguje, da naj le gredo tja, dalje če se jih hoče naravnost kaznovati, ako se nočejo udeležiti plesnih venčkov v »Deutsches Haus« — če pa se jim na drugi strani vzame možnost videti slovensko sokolsko telovadbo, da, če se jim celo prepeve kakega Sokola sploh pogledati, presega to meje tega, kar prenese naša potrpežljivost. To vsaj lahko zahtevamo, moramo zahtevati in tudi najodločnejše zahtevamo, da se vojaške oblasti izogone vsega, kar bi bilo sposobno, umoriti v srcih naših fantov ljubezen do svojega naroda. Odslej bomo strogo zasledovali vsako tozadevno početje ne le v našem časopisju v informacijo široki javnosti, ampak tudi v državnem zboru. Gojenje avstrijskega patriotizma pri vojaki ne sme pasti na nivo zaščite velenemskih lopovščin! To si zapomnite, gospodje Pischellyji pri raznih polkih!

Novosti od 87. pešpolka.

Tri leta so pretekla od one dobe, ko sem se poslovil od domače hiše in lepe slov. domovine. V mojem srcu je gorela ljubezen do pisane vojaške sukne in ponosen sem bil, da sem postal vojak. Pustil sem samemu sebi to veselje in nisem hotel preveč misliti na vojaški stan, saj bode tako vesel in lep, ter sem se poslovil. Oko mi je postalo resno, ko sem podal desnico domačim in rudečelični ljubici. Plakal sem in oni so plakali z menoj. Ponos in veselje biti vojak, služiti domovini mi je sčasoma zamorilo ono globoko žalost in moje oči niso poznale več solz, ko je drčal vlak po isterski pustinji proti trdnjavi Pulj.

Ko se mi je odprl pogled na široko morje, na sivo zidovje rimske arene, mi je vstrepetalno srce za trenutek, in že sem stal na velikem dvorišču vojašnice. Stal sem na dvorišču — od tisoč ust prokletem mestu. Začel sem ga počasi pikati in pripikal sem ga do shranjene civilne obleke. Kaj sem doživel v teku zadnjega časa, Vam hočem danes popisati, dragi slovenski rojaki.

Ti dragi mi »Nar. List«, si prinesel letos nekaj člankov o naših razmerah; od tistega časa ni miru. Pisal si resnico in gospodje častniki se sedaj grabijo za svoje trudne glavice. Stotnik Markovič se je napihnil od jeze kakor zrakoplov iz rudečega platna in gotovo bode ga danes ali

jutri zadela kap. Ljubezni do svojih vojakov ta gospod ne pozna in je sedaj še veliko bolj strog, kakor poprej. Prodana slama ga je tako zjezila, da je kupil takoj stotniji priboljšek. Tudi za mizarsko klop so že pri 11. stotniji jedli »golaž s krompirjem«. Nekaj je le pomagalo. Sedaj pa, dragi bralec, pazno čitaj! Stotnik Lohs od 15. stotnije je pred kratkim sunil pešca Starca v prsi, tako da je ta zletel iz raportne vrste nazaj v zid. Starc je v ječi infel jeden post preveč in se je radi tega pritožil pri raportu. Stotnik ga je pošteno obsipal s psovkami (miserabler Kerl, Schweinehund) in ni hotel nič vedeti o tem. Ko je Starc videl, da pri njem nič ne opravi, je prosil, naj ga predstavi polkovniku. Komaj je izustil to, že je dobil Starc s pestjo v prsa, tako da je omahnil nazaj v zid. Raport je obstojal iz več mož (imena so na razpolago), ki so obenem priče nevojaškemu, škandaloznemu činu avstrijskega stotnika. Ni bilo Lohsu še zadosti to, dal še mu je povrh 5 dni strogega zapora. Čez nekaj časa je poklical Lohs Starca v pisarno, ali on je pred vratmi obstal ter v svoji razburjenosti rekel: »Ne grem k stotniku, on me hoče ubiti« in stotnik je prišel k njemu iz pisarne. Ali že vedo o tem višje vojaške oblasti? G. polkovnik Gabriel tako nobene pritožbe za vojaka ne reši ugodno. Ako iščeš pri njem pravice, še te zapre, kakor se je zgodilo v sledečem slučaju: Četovodja od 7. stotnije je bil kaznovan sedaj s 15 dnevnim poostrenim zaporom, ker ni v petih minutah spravil stotnije skupaj, ki je bila raztresena po celi vojašnici. Možstvo je prišlo še le ob 2. uri pop. domov, in je bilo na povelje stotnika pop. prosto. Prišel je častnik od glavne straže (Inspektionsoffizier vojašnice) in je zapovedal, da stotnija mora nastopiti, dasi mu je četovodja pokorno javil, da stotniji vsled povelja stotnika ni treba nastopiti. Oni častnik je vso stvar drugače obrnil, in g. polkovnik ni hotel zaslišati prič, ampak je dal četovodji 15 dni ječe. Kje je pravica?!

Približuje se čas, kojega že vsak težko čaka, namreč čas slovesa od vojaške suknje. Kako rad se je reši vsak, ko je sedaj tako grda in razcapana. Lastne obleke ne sme nositi nihče in na glavni straži se zapre vsakega, ki bi si upal z ekstra-čepico na ulico. Vsak ima samo eno bluzo in ta je od prahu in vročine popolnoma zdelana in v njej bi vojak naj šel ob nedeljah med ljudi.

Ali ne trpi pri tem ugled polka, če mora možstvo hoditi po ulicah takoršno kakor sedaj. Vsak mornar in italjanski otrok se norčuje iz vojakov 87. pešpolka. Lepo je videti vojaka, ako je oblečen snažno. Nekaj stotnik je rekel nekemu poveljniku straže, ki je pustil spati moža v travi blizu ceste v njegovem prostem času, da je s tem trpel ugled vojaški in ga je seveda zaprl. Dragi bralec! Če pa upije nadporočnik L. - - s podčastnikom tako divje, da se tresejo šipe vojašnice, ter se odpirajo okna privatnih hiš, ter cela okolica vojašnice posluša to grdo psovanje, ne škodi to nič vojaškemu ugledu? Tudi pijanost različnih častnikov je včasih jako originalna. Kadet K. daje ob 5. uri zj. povelje na cesti, seveda samemu sebi in na »obrat« bi se revež skoraj zvrnil. Dragi poslanci, dragi rojaki! Mi še imamo zmeraj trdi komis in danes dne 15. t. m. smo enkrat dobili precej svežega. Pečen je bil 10. tm., imeli še ga bodemo do 20. tm. Dober tek, kaj ne. Storite svojo dolžnost in prihitite nam na pomoč; pridite v Pulj, in videli boste vse z lastnimi očmi.

Na zdar! Ko bom že v civilu, še nekaj zanimivega.

„Orlauber“.

Občinske volitve v celjski okolici.

Maček že prihaja našim Nemcem, še predno so bile volitve v občinski odbor Celjske okolice. Dočim so pisali še pred ednim mescem, da bodo gotovo zmagali, pišejo sedaj samo še o »mnogo obljubljenem razpoloženju« v okolici... Tudi že »vahtarica« kar vnaprej navaja vzroke za poraz: volilni lokal pri Fazarincu, dasi se nota bene voli tam že 20 let, nadalje odpovedi posojil (slučaja seveda ne ve nobenega) itd. Dobro bo tudi, ako že sedaj dr. Ambrožič naroči potrebno pivo za salamander... Kakor se vidi, kmetje niso nič kaj navdušeni za to, da bi kak Ambrožič, ki vleče v mestu ogromno plačo na stroške davkoplačevalcev, upeljal enak komando tudi v okolici...

Ambrožičeva smola. Dobili smo sledeči značilni dopis: K skrčenju Ambrožičeve nemškutarско-protestantske kandidatne liste prispeva tudi s svojim izstopom Franc Ostrožnik iz Sp. Hudinje, po domače Plahutnik. Izreče objednem svoje zaničevanje Ambrožičevi politiki in njegovemu agitatorju Beneču. V dokaz tega razobesi na krasno lipo pred svojo hišo slovensko trobojnico. — Slava slovenskim možem! Posnemajte!

Volitve v celjski okolici. Na shod pri »Zamorcu« so si naročili celjski mestni neodvisni kmetje tudi fante iz Šmarjete in Škofje vasi, ki so lahko zastopni jedli in pili, samo da bi varovali neodvisne »kmete« pri »Zamorcu« pred slovenskimi kmečkimi volilci. — Po drugod bi se fantje kaj takega sramovali in neodvisni kmetje ne delajo menda tako.

Volitve v celjski okolici. 15. t. m. ob štirih popoldne se je vršil shod slovenskih volilcev iz Zgornje Hudinje in Dobrove v gostilni g. Lovrača na Zgornji Hudinji. Ob veliki udeležbi domačinov, od katerih ni skoro nobeden izostal, so razpravljali o vprašanih, tičočih se občinskih volitev gg. dr. Koderman, J. Prekoršek, Pfeifer in drugi. — Glasno pritrjevanje zborovalcev je pokazalo, kako zelo se zanima naše slovensko kmečko ljudstvo za svojo občino, v kateri hoče živeti in gospodariti. — Nekaj dni nas še loči od volitev, do tedaj pa krepko na delo, da bo zmaga popolna in da bo lep dan našega obračuna z Nemci in nemškutarji, ki ne bodo več dolgo strašili po naši okolici.

Zopet eden manj. Dr. Ambrožič nima sreče, vrsta njegovih »neodvisnih« kmetov se vsak dan bolj krči. Na zadnjem shodu v Zgornji Hudinji je med pričami izjavil g. Flis iz Zgornje Hudinje, da so ga nemškutarji brez dovoljenja postavili za kandidata in da se odpoveduje tej dvomljivi časti, ker ne more kot Slovenec drugače postopati, ko da voli edine slovenske zanesljive kandidate. Tako list za listom pada in dr. Ambrožič se bo po volitvah kot »stari Kranjec« spomnil tistega pregovora, ki pravi, da »Slovenec nima sreče«.

Iz političnega sveta.

Cesarjeva osemdesetletnica se je včeraj po celi Avstriji slovesno obhajala. Cesar je podelil ob tej priliki tudi mnogo odlikovanj, katere omenjamo še na drugem mestu. Pripomniti treba kot značilno, da so dobile odlikovanja osebe, ki so se izkazale v dobredelnosti.

Sestanek vladarjev. Jeseni se nameravata sniti ruski car in nemški cesar. Kje, se še ne ve.

Na Hrvaškem si dela ban Tomašič novo stranko. Hoče imeti v njej same poslušne in pokorne ovčice. Pripravlja se že tudi za volitve. Svojo objubo, da ne bo nanje uplival, je že pozabil.

Med Španijo in Vatikanom pride, kakor pravijo zadnja poročila, do sporazuma.

Državni zbor se sestane, kakor poročajo nekateri listi, začetkom septembra k tridnevni zasedanju, da se izvoli delegacija.

Beleške.

Ljubljanski župan Hribar. Kakor se sedaj poroča iz Dunaja, bo Ivan Hribar vendarle potrjen za ljubljanskega župana.

Jubilejne poštne znamke se dobe od 18. avgusta naprej pri poštini uradih in sicer one po 5, 10 in 25 vin. pri vseh poštah, one po 1, 2, 3, 6, 12, 30, 35, 60 v in po 1 krono samo pri državnih poštini uradih, znamke po 2, 5 in 10 K pa samo pri poštne uradu v Gradcu.

Sklep 1. tečaja na deželni kmetijski šoli v Št. Jurju ob J. ž. Mladi, še razvijajoči se zavod bode v kratkem odpustil po dovršenem tečaju svoje prve učence. 27. tm. se bode ta prvi tečaj zaključil z javnim izpitom. Ta izpit se bode začel ob pol 11. uri dop. po sledečem vspredu: 1. petje, 2. pozdrav, 3. letno poročilo, 4. izpraševanje iz nadaljevalnih, vtemeljevalnih in strokovnih predmetov, 5. Nagovori in razdelitev spričeval, 6. petje. K temu javnemu izpitu so vabijeni ne le stariši učencev temuč tudi prijatelji zavoda, sploh kdor se zanima za istega.

XI. poročilo južnoštajerskega hmeljarskega društva z dne 17. avgusta o rasti hmelja v Savinjski dolini. Pri ugodnem vremenu so nekateri hmeljarji začeli obirati golding; po preteku nekaterih dni se pa bode to delo pričelo v obče izvrševati. Za novi hmelj se kaže obče zanimanje. Pozni hmelj prehaja v kobule in obljubuje lepo blago. Razen čeških kupcev so došli tudi nemški. — Društveno vodstvo.

Odlikovanja ob priliki cesarjeve osemdesetletnice. Izmed nešteto odlikovanj omenjamo: Viteški križec Franc-Jožefovega reda so dobili: primarij v dež. bolnišnici v Ljubljani dr. Vinko Gregorič, dež. sod. svetnik Ant. Haider v Celovcu, dekan Franc Hrastelj v Konjicah, tovarnar Rikard Ježek v Blanskem, bivši prakt. zdravnik dr. Fr. Kornfeld v Mariboru, kanonik in prof. Anton Kržič v Ljubljani, tovarnar Jakob Karl Pollak v Ljubljani, kanonik Vrdovljak v Grabovcu; Elizabetin red II. vrste: Gabriella grofica Auersperg v Spod. Šiški pri Ljubljani, Marija grofica Razumovsky v Šoštanj; pristojbin prosto naslov cesarskega svetovalca: načelnik kranjske gasilske zveze Franc Doberlet v Ljubljani; zlati zaslužni križec s krono: mestni fizik dr. Otmar Krajec v Ljubljani, trgovec Franč Omersa v Kranju, župnik Martin Osenjak v Št. Petru pri Radgoni, Ivana Scherbaum v Mariboru, podžupan I. Studte v Ptuj, župnik Fr. P. Volarič v Verbeniku; zlati zaslužni križec: pisarniški pristav mestnega urada v Ljubljani Franc Barle, prednica usmiljenih sester v Elizabetini otroški bolnišnici Benigna Župevc v Ljubljani.

Začetek obiranja hmelja preložen. Hmeljarsko društvo je razglasilo po občinah v dolenskih okrajih, da se bode obče obiranje hmelja pričelo šele v ponedeljek, dne 22. t. m. Začetkoma se je kazalo, da se bode začelo z obiranjem že dne 16. t. m. — a ne-

ugodno vreme, zlasti hladne noči, povzročujejo, da hmelj le počasi zori. Hmeljski obiravci imajo na južni železnici za polovico znižano voznino; dotične legitimacije so se razposlale na zgoraj imenovane občine; nekaj pa jih ima še hmeljarsko društvo v Žalcu na razpolago.

Iz Maribora se nam piše: Franjo Jošt baje še vedno hujska krog posojilnic, naj prestopijo h klerikalni zvezi. Drzne si delati to celo pri zavodih, ki so v tako odličnem vodstvu kakor n. pr. vojniška posojilnica. Kakor smo poizvedeli, ni imelo Joštovo hujskanke doslej še prav nikakšnega uspeha. Tudi v bodoče ga ne bo imelo, ker so ljudje že predobro vedeli, s kom imajo opraviti. Pribijemo: g Jošt je imel leta 1909. pri celjski Zvezi okroglo 26.000 kron! Prejšnja leta pa okroglo 15.000 kron! Samo novolet. nagrade si je izplačal po 2.400 K, Lepa uradniška plača! In še raznih »stroškov« si je znal zaračunati, o čemer bo še govor. Sedaj pa ga tare jeza, ker je prišlo na krmilo načelstvo, ki mu tega ni več dopustilo! Gosp. Jošt govori okrog, da je na »dopustu«. — Priobčujemo pa vsem interesentom, da je g. Jošt res na dopustu« in sicer na takem, na kakoršnem nima napram svojemu prejšnjemu kruhodajalcu prav nobene obveznosti več, kajti Zvezino načelstvo je na podlagi sejnega sklepa z dne 6. julija t. l. takoj po storjenem sklepu kratkoma odšlo iz pisarne. G. Jošt se torej nahaja na takem »dopustu«, na katerem nima on z Zvezo in Zveza z njim nič opraviti. Klerikalcem pa častitamo na pridobitvi imenitnega »finačnika«!

Žetev na Ogorskem. Zadnja domnevanja, da letošnja žetev ne bo bogve kako bogata, so se uresničila, kajti dosednji rezultati kažejo, da bo žetev letos le srednje dobra. Vzrok za to je seveda skrajno neugodno vreme, kateremu je bila s celo Evropo vred izpostavljena tudi Ogerska. Kakor drugod, je tudi na Ogorskem to slabo vreme prej tako bogato obetajočo žetev močno uničilo in zaradi tega so danes dvomi o rezultatu popolnoma opravičeni. V severnem delu Ogorske je žetev tako kvalitativno, kakor kvantitativno še precej dobra. V nekaterih krajih pa je žetev kvalitativno jako slaba. Povprečni letošnji pridelek se ceni na 51,84 milijonov met. stotov. Žito kaže srednje dobro. Ječmen bo razmeroma dovoljen in sicer bo zimski ječmen še jako dober, razven par izjem. Oves se bo razmeroma dobro obnesel. Krompir je trpel na peronospori, ravno tako tudi jako mnogo vinska trta. Sadje kakor jabolka, hruške in orehi kažejo še precej povoljno, kratko in malo vsi poljski pridelki kažejo nekako srednje dobro.

Vsem podružnicam in prijateljem Družbe sv. Cirila in Metoda. Tolstovrško slatino pri Gustajnu na Koroškem je kupil konzorcij koroških Slovencev in sklenil, dajati del dohodkov v slovenske narodne namene, in sicer na ta način, da bo vsaki pošiljatelj pridejan kupon, za katerega plača kakemu slovenskemu društvu gotov znesek. Ker je Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani pač najvažnejše slovensko obrambno društvo, prosimo gostilničarje in zasebnike, da dajejo kupone Tolstovrške slatine vodstvu družbe sv. C. in M. Podružnice pa pozivamo, da pobirajo v svojem področju kupone in jih nam pošiljajo. Tolstovrška slatina je po mnenju zdravnikov-strokovnjakov izborna zdravilna in namizna kislina voda, ki je med najboljšimi planinskimi kislimi vodami. Ker po kakovosti Tolstovrška slatina ne zaostaja za drugimi kislimi vodami, in ker gre del dohodkov v slovenske narodne namene, je pač vsakega zavrednega Slovenca narodna dolžnost, da zahteva vsepovsod le Tolstovrško slatino, ki je edina slovenska kislina voda. Za našo prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda pa postane to podjetje lep vir rednih znatnih dohodkov. — „Svoji k svojim“ v našo narodno obrambo!

Samoumor Slovenca v New Yorku. Iz New Yorka se poroča: Dne 26. julija zjutraj je našel rojak Schreier Romana Fekoujo v njegovem stanovanju na 95. istočni ulici mrtvega tu sicer je ležal v kopalni banji popolnoma slečen in plin je bil odprt. Roman Fekouja je bil akademični slikar in mojster v svojem poklicu, toda sreče ni imel ne v delu, niti v zakonskem stanu. Lansko leto je potoval v staro domovino z ženo, a nazaj je sam prišel, žena ni hotela z njim. Tu je bil poslednji čas vedno otožen in iz tega sklepamo, da si je sam segel po življenja. Roman Fekouja je bil rodom iz Ljutomera na Sp. Štajerskem in obiskoval ter dovršil slikarsko akademijo na Dunaju. Star je bil 37 let.

Proti ciganski nadlegi. Vsled vednih pritožb prebivalstva zaradi ciganske nadlege, je namestnija izdala odlok na podrejene oblasti, da se imajo pri postopanju proti ciganom strogo držati zadevnih odredb. Osobito se opozarjajo županstva, da imajo vsak korak ciganov nemudoma naznaniti bližnji orožniški postaji, ki mora takoj izvrševati strogo kontrolo.

Pomiloščeni kaznjenci. S pismom z dne 10. avg. je cesar odpustil 41 kaznjencem v raznih kaznilnicah kazen, ki bi jo še imeli odsedeti. V mariborski kaznilnici je pomiloščenih 6, v graški 4, v koperski in gradiški po 1 kaznjencem, v ženski kaznilnici v Begunjah na Gorenjskem pa 3 kaznjence.

S čevljariskim nožem je zbedel v Vačah na Dolenskem komaj 16letni član tamošnjega klerikalnega izobraževalnega društva in Orla nekega drugega fanta. Vreden bratec vrbenskega Peska! Slava klerikalni vzgoji!

ŠESTTEDENSKI GOSPODINJSKI TEČAJ NA DEŽELNI KMETIJSKI ŠOLI V ŠT. JURJU OB JUŽ. ŽEL.

se bode začel dne 5. septembra t. l. ter trajal do 15. oktobra. Namen tega tečaja je kmečka dekleta pripravljati za njih bodoči poklic kot gospodinje. One naj bi se usposobile, da znajo razumno sodelovati pri razvoju kmetijstva, tako pri pridelovanju kakor tudi posebno pri umnem predelovanju in porabi pridelkov, varčnost in uspešnost uporabe povišati. One naj spoznajo naloge gospodinje glede dobrobitja družine in naj postanejo zmožne te naloge tudi prav izpolnjevati. Število udeleženk ki se sprejmejo, je omejeno na 10. Teh 10 dobe vse prosta mesta. V zavodu dobijo brezplačno poleg poduka tudi hrano in stanovanje. Vkloniti se pa morajo brezpogojno hišnemu in šolskemu redu. Podučevalo se bode teoretično in praktično: Vrtnarstvo in poraba sadja; govedoreja, svinjereja in perutnistvo ter mlekarstvo; gospodinjstvo: pripravljanje jedil z ozirom na domače pridelke in navade. Naloge gospodinje v stanovanju in kuhinji. Računanje in knjigovodstvo gospodinje. Kako je skrbeti, da se ohrani zdravje, kako se streže bolnikom itd. Pranje. — Prošnje za sprejem naj se pošljejo najkasneje do 2. septembra podpisane ravnateljstvu. Sprejemajo se le dekleta štajerskega rodu, ki so dopolnile vsaj 16. leto in so vsaj v ljudski šoli dobro napredovale.

Ravnateljstvo štaj. deželne kmet. šole v Št. Jurju ob juž. žel.

Ivan Belle.

Celjski okraj.

4. občni zbor »Slov. trgovskega društva v Celju« se je vršil dne 31. julija. Otvoril ga je predsednik g. Stermecki, kateri je v kratkem govoru pozdravil navzoče člane in oddal besedo tajniku. Na občni željo se je opustilo čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora in prešlo na poročilo društvenega delovanja v pretečenem letu, katero se bistveno razlikuje od onega na lanskem občnem zboru objavljenega, ker v minulem društvenem letu ni bilo onih dogodkov v Ptuj, Celju in Ljubljani, ki so dali društvu v odporu proti nemškemu nasilju povod, da je bilo njegovo gibanje živahnejše.

V pretečenem letu je doživelo društvo nepričakovano presenečenje, namreč ustanovitev gremijalne trgovske bolniške blagajne za Celje. Kar se leta in leta vsled odpora Slovencev ni moglo izvršiti, se je posrečilo izvesti nemški večini trg. gremija v Celju na podlagi novega obrtnega reda. Vsi poskusi, dobiti vsaj zastopstvo v tej važni korporaciji, so bili brezuspešni in se je tozadevni predlog dokaj številne manjšine na ustanovnem občnem zboru odklonil. Društvo ima sedaj skušnjo; kako bi se dalo to vprašanje vendar ugodno rešiti, to bo naloga bodočega odbora.

Na občnem zboru dne 9. 5. p. l. izvoljeni odbor se je sestavil sledeče: predsednik g. Stermecki, podpredsednik g. Smertnik, tajnik g. Jager, blagajnik g. Lukas, odborniki: gg. Ravnikar, Jagodič, Peternel, dr. Božič z Celja, Lipej iz Brežic, Kramer iz Trbovelj, Cvenkel iz Št. Petra, Pilih iz Žalca.

Število članov je ostalo neizpremenjeno. Tekoče zadeve je odbor reševal v 10 sejah. Zadeva ustanovitve trg. bolniške blagajne je za društvo neugodno izpadla, ker vlada iz ozirov na splošno socialno zavarovanje ustanovitve ni mogla dopustiti. Dvorni svetnik g. dr. Ploj je v tem oziru željal društva posvetiti vsi pozornost in se mu za njegov trud izreče zahvala. Dne 11. decembra je društvo priredilo predavanje o borzi s posebnim ozirom na efekte. Obisk je bil dovoljen, predaval je g. dr. Božič. Izvajanjem g. dr. Božiča so poslušalci sledili z velikim zanimanjem in je žel obilo priznanja. Želeti bi bilo, da bi se enaka predavanja večkrat prirejela v obliki sestankov, kar bi družabno, posebno pa društveno življenje znatno povzdignilo.

Dne 2. februarja se je vršil v veliki dvorani Narodnega doma v Celju običajni plesni venček pod pokroviteljstvom g. Petra Majdiča, čigar čisti donek je bil namenjen zakladu za ustanovitev trg. bolniške blagajne. Obisk je bil dovoljen, gmotni uspeh pa je proti pričakovanju zaostal, tako da se je venček zaključil z malo zgubo. Vkljub temu, da društvo z ozirom na delo in neprimeren gmotni uspeh plesnega venčka v pretečenem letu letos ni imelo namena istega prirediti, se je odbor končno za prireditev odločil, posebno z ozirom na to, da je v minuli plesni sezoni primanjkovalo drugih enakih prireditev.

Med letom sta vsled lastnega obilnega zaposlenja izstopila iz odbora tajnik g. Jager in blagajnik g. Lukas. Mesto tajnikovo je prevzel g. Jagodič, blagajniške posle pa g. Ravnikar. Na mesto izstopivših odbornikov sta se poklicala v odbor namestnika gg. Franc Kolenc in Zorman. Vsled odstopa g. Vivoda od poslov posredovalnice, je iste prevzel g. Peternel. Člani društva so prejimali list »Slov. trg. Vestnik«, kateri je prinašal poročila o sejah. Društvo »Merkur« v Ljubljani nam je kakor vselej tudi letos šlo v vsakem oziru na roko, za kar se mu moramo zahvaliti. Enako se mora odbor na tem mestu zahvaliti g. dr. Božiču za trud, katerega je imel s predavanjem in je bil tudi v drugem oziru vedno naklonjen društvu. Poročilo tajnika se odobri.

Blagajnik g. Ravnikar poroča, da je imelo društvo v preteklem letu 2182.20 K dohodkov, 1043.70 kron stroškov, prebitek je torej K 1138.50. Fond trg. boln. blag. znaša K 2188.43. Glavnica K 872.20. Celo društveno premoženje znaša K 4199.13. Računski pregledovalci izjavljajo, da so računski pregledani in v redu ter se rač. poročilo odobri. Na predlog Franca Leskovška se pri volitvi odbora izvoli za predsed-

nika g. R. Stermecki, kateri obljubi mesto prevzeti. Ostali odbor se na tozadevni predlog izvoli z vzklikom. Pri točki »slučajnosti« se v zadevi posredovalnice vname živahna debata ter se sklone storiti potrebne korake, da se bodejo člani posluževali le posredovanja našega društva. Govorilo se je tudi o ustanovitvi samostojnih trg. zadrug in je odbor dobil nalogo, svoje delo v tem oziru razdeliti. Ker se k besedi nihče več ne oglasi, zaključijo predsednik zborovanje ter se zahvali članom za številno udeležbo.

Novoizvoljeni odbor se je sestavil sledeče: predsednik g. Stermecki Rudolf, podpredsednik g. Ravnikar Ivan, tajnik g. Peternel Ivan, blagajnik g. Sorman Franc, odborniki v Celju: gg. dr. Božič, Leskošek, Prica, Delakorda; zunanji odborniki: gg. Cvenkel Št. Peter, Lipej Brežice, Kramer Trbovelj, Pilih Žalec, Petovar Ivanjkovci. Namestniki: gg. Karl Goričar, Rikard Pernat, Kramer, Kolenc Fr. Računski pregledovalci: gg. Ivan Berk, Mihael Korošec, Fr. Lukas. Posredovalnico ima g. Ludovik Petek.

Zaročil se je v Gornjemgradu gosp. Drago Grah, c. kr. davkarije praktikant z gospico Marijo Mikuševo, hčerko gostilničarke.

Savinjski hmeljarji in dr. Korošec. V nedeljo, dne 14. tm. je dr. Korošec rekel na shodu v Dobjem pri Planini tako: »Naša politika mora biti ta, da vam pomagamo. Če bodo ljudje imeli dražje pivo, bodo bolj vino pili in zato smo bili v dež. zboru za davek na pivo«. — Kako pa govorijo ti ljudje po Savinjski dolini?!

Izlet na Mrzlico se vrši na splošno željo v nedeljo, dne 21. t. m. Izletniki se odpeljejo iz Celja z jutranjim vlakom ob 7.40 uri do Žalca, kjer se sestanejo z drugimi udeleženci. Odhod z vrha po novi poti, ki se bode tačas markirala, v Hrastnik. Planinci in planinci so uljudno vabljeni.

V Trbovljah otvorijo klerikalci svoj »Društveni dom« dne 11. septembra.

Kemična tovarna v Hrastniku kuži zadnji čas z neznosnimi, dušičimi plini hrastniško dolino. Če bo šlo tako naprej, mora v par letih uničiti vso okolico. Ni dovolj, da nas hoče ta »nemška« gospoda potujčiti, tudi življenje nam hoče ukrasti. Mi se čudimo dr. Keppi in dr. Marciju, da ne vtakneta svojih nosov v ta smrad...

Iz Ponikve ob j. ž. Šentjurska čebelarstva podružnica priredi dne 21. avg. ob pol 3. uri pop. poučni čebelarski shod pri čebelnjaku g. podpredsednika Jerneja Zdolška v Luterjih pri Ponikvi. Teoretično in praktično bosta predavala čebelarstva strokovnjaka gg. Tomo Kurbus in Franjo Ferlež. Vabljeni ste vsi čebelarji in prijatelji čebelic.

Vzkljena obravnava zoper hrastniške turnarje, ki so pred meseci v temi napadli ter ranili s kamenjem člane »Sokola«, se vrši v Celju dne 1. septembra. — Zanašamo se, da to pot ne nidejo zasluženi kazni!

Sprememba posesti. Gostilno »pri mestu Gradcu« je prodal g. Rob. Diehl vrlemu Slovencu g. Modicu iz Loža za 118 tisoč kron.

Na Polzeli postavi nemški »Schulverein« zasebno šolo, katero bode največ vzdrževala tovarna.

Ženo zastupil! Pri Sv. Rupertu nad Laškim trgovcem je pripovedovala žena posestnika Flisa v jezi, ker se je sprla z možem, da je ta svojo prvo ženo zastupil. Ker je imela ta Flis že pred smrtjo prve žene razmerje s Flisom, se je sum tako povečal, da so začeli orožniki preiskovati celo zadevo. Našel se je res arzenik v omari. Prva Flisova žena je umrla 27. januarja 1909. Mrliča bodo izkopali in preiskali.

Umrla je minulo nedeljo v Gradcu majorjeva vdova Augusta pl. Cnobloch, mati dež. posl. in veleposestnika v Braslovčah, pl. Cnoblocha.

Preiskava proti zastupljevalcu. Preiskava proti posestniku Josipu Flisu iz Podgorja pri Laškem trgu, ki je osumljen, da je zastupil svojo prvo ženo, se pridno nadaljuje. Flis je trdil, da ni nikdar imel arzenika, ki ga je izročila orožništvu sedanja Flisova žena, je dejal, da je arzenik last njegovega umrlega brata Josipa Flisa ali pa njegovega sina Ivana iz Drobna dola. Flis odločno taji, da bi bil kdaj dal svoji umrli ženi kako zdravilo, ali da bi se bil z njo prepil. Flis je obdolžen zavratnega umora.

Trbovelje. 25letnico službovanja obhaja g. Oroslav Gorjup, uradnik trboveljske premogokopske družbe. Iskrene častitke!

Iz Bočne. Dne 14. t. m. se je vršilo pri nas slavnostno blagoslovljenje gasilnega doma in brigalne. Slavnost se je izvršila najlepše. Štejemo si v prijetno dolžnost, izreči vsem, kateri so k tej slavnosti na eden ali drug način kaj pripomogli, najtoplejšo zahvalo. Posebej pa še bode izrečena srčna hvala č. g. župniku Gregorju Potokarju za opravljena blagoslovna opravila, kumici gospej Dedič, ki je tokrat že ponovno pokazala svojo blagohotnost nasproti društvu, g. nadučitelju I. Bizjaku, ki se je s tako vne- mo trudil in pomagal društvu slavnost tako uspešno završiti; pokazal je s tem, da ne hrepeni za napredkom le v šoli in med mladino, ampak da mu je splošni naš napredek ljub in drag. Zahvalo smo dolžni g.

profesorju Zupancu, g. učitelju Zemljiču, gđ učiteljici Koderman, cenj. pevcem, marljivim dekletom itd. Sprejmite izjave naše zahvale tudi ve, drage tovarišice požarne brambe iz Gornjegagrada, Ksaverija, Ljubnega, Letuša, Mozirja, Rečice, Rečice na Paki in Šmartnega, ki ste nas posetile in naše slav- lje, ki je — zajedno tudi vaše, povečale. Vam kliče še enkrat hvala in bratski »Na pomoč!« Odbor »po- žarne brambe v Bočni«.

Brežiški okraj.

Bratje Sokoli in rodoljubi! Brežiški Sokol priredi v prid društvu »Sokoski dom v Brežicah« s sodelovanjem sosednih sokolskih in vseh brežiških narodnih društev v nedeljo, dne 4. septembra 1910 ob 3. uri popoldne v vseh prostorih »Narodnega doma« v Brežicah veliko narodno veselico z sledečim vspe- redom: Javna telovadba sokolskih društev, koncert, velika ljudska veselica s plesom. Svira polnoštevila kr. veteranska glasba iz Zagreba. Bratje Sokoli, bratje Hrvati in rodoljubi! Poznate naš boj in naše težko stališče! Prihitite na dan 4. septembra vsi k nam v Brežice! Sprejeli vas bomo z odprtimi rokami! Vsa sosedna narodna društva pa prosimo, da na dan 4. septembra 1910 ne priredijo nobenih vese- lic. Na svidenje in krepak »Na zdar« kliče odbor brežiškega Sokola.

V Dobje pri Planini je prinesel v nedeljo, dne 14. tm. dr. Korošec veliko farbe. Od cerkve so ljudi gnali na shod, ne da bi ga bili prej razglasili. Na shodu so kapale Koroščeve besede kakor toča, ki ropoče po opečnatih strehah. Iz tega ropota je bilo največkrat slišati: To smo za vas storili, to bomo za vas storili. Pa ko bi bilo to vse res, bi kmetje plavali že v sreči kakor žganki v masti; vidimo pa, da je ravno narobe: od dneva do dneva večja draginja in revščina. Dr. Korošec je govoril o živinoreji in obljubil skrbeti, da bo živina imela vedno lepo ceno. Kaj pa če ne bo krme, kakor pred par leti, ko so morali ljudje živino napol zastonj dajati ali pa celo doma zaklati in je dr. Korošec že bil poslanec? Govoril je o davku na vino. Ni pa hotel povedati, da je ravno, on kriv, da spravljajo Ogrri svoje ponarejeno vino v naše kraje in s tem pačijo ceno. Potrdil je pa, da je on z drugimi kler. poslanci vred bil za davek na pivo. Govoril je vedno, da je 12 slov. poslancev v štaj. dež. zboru, čeravno jih je 13; torej ni g. dr. Kukovec nič kriv tistih nadlog, ki jih spravljajo klerikalni poslanci nad ljudstvo. — O obstrukciji v dež. zboru je trdil, da še zna to našim ljudem drago priti, kakor mora stroške trpeti tisti, ki hodi okoli advokatov, ako ima kako pravdo. Kaj pa, če klerikalni poslanci to drago pravdo zgubijo? Tudi o posebnem oddelku (!) v dež. šolskem svetu je razpravljaj in da naj slov. denar ostane med Slovenci. — Kakor rečeno, sukal je svoje besede tako, kakor da bi on in njegovi pristaši že čuda veliko storili za ljudstvo in vsled svoje gostobe- sednosti je dosegel, da danes ljudje več ne vedo, kaj je včeraj govoril.

Pišece. Čedalje slabše reči prihajajo v naše mir- ne Pišece. Ne bom našteval kapacitet, katere so pri- šle k nam kalit ljubega miru, a dotakniti se jih moram vseeno nekoliko. Ene izmed teh je tudi naš slav- ni i n t e l i g e n t n i organist in mežnar. Čeprav je že imel lepe službe, kakor sam trdi, se vendar ni naučil olike toliko, da bi vedel, da se ne sme ljudem odzdravljati nespodobno. Neka žena ga je vprašala: »Kam greste?« »Zmiraj za nosom«, je bil njegov od- govor. Seveda je potem tudi zvedel, kam se za no- som pride. Njegova predrznost pa sega že tako daleč, da si dovoljuje klofutati učence tujih mojstrov. Ako s tem kaže svojo inteligentnost, kakor trdijo neka- teri vplivni faktorji pri naših klerikalnih kapitalistih, je to jako žalostno spričevalo za njega. — Ne morem si kaj, da se ne bi tudi dotaknil župnikovega osobja. Par dni se že slišijo sem iz farovža proti večeru čudni glasovi s spremljevanjem z različnimi inštru- menti. Mimogredoči človek se je izrazil, da se naj- brž fletna Fanika ženi, ali mogoče žaluje po svojem ljubčeku, ker prepevali so:

Vsi so prihajali,
njega ni b'lo
ko bi on vedel to,
kak' mi je hudo.

Le potrpljenje, Fanika, bo že, če ne precej, čez 50 let gotovo.

Čebelarstva podružnica Kozje priredi v torek, 23. t. m. ob 2. popoldne predavanje na Pilštanju in sicer pri čebelnjaku g. Germovška.

Iz Št. Petra pod Sv. gor. Dne 21. t. m. ob 2. uri popoldne se vrši v Kranerjevi gostilni v Št. Petru pod Sv. gor. ustanovni občni zbor podružnice sv. Ci- rila in Metoda za Št. Peter in okolico.

Iz Zabukovja. V nedeljo, 14. t. m., nam je naš tajnik razglasil, da namerava dne 21. t. m. po maši govoriti g. Josip Vrečko, abiturijent in kandidat za mariborsko semenišče; seveda, da ne bode postal kaplan ali župnik na kmetih, kjer bi moral pridigati »neumni živini«, ampak pojde bojda študirat v Rim. Ta mlečnozobi kameleon, ki je bil še lani naš pri- staž, nam je po dopisnici naznanil sledeče: »Polje, dne 11. 8. 1910. Velecenjeni gospod! Blagovolite pre-

klicati prihodnjo nedeljo, da nameravam jaz 21. avg. po prvi maši pred Urškino gostilno govoriti o »pol-dnevem pouku« na vaši ljudski šoli in ob enem na vesti slabe strani celodnev nega pouku v vašem kraju in spregovoriti če bo mogoče tudi nekaj o občinski volitvi. Sestavite mi do tedaj tudi imena tistih, ki so po vaši vesti vredne, da se izvole v odbor! S spoštovanjem Josip Vrečko. Gospod urednik, uljudno vas prosimo, ako je mogoče pridite še vi semkaj, ali pa pošljite stenografa. Imel bodete priliko, poslušati »rojenega govornika«, v katerega stavimo vse nade, da ga bode narod volil za ljudskega tribuna, ker hoče že sedaj delovati za ljudsko poneumnevanje. Že tako mlad se hoče utikati v zadeve, ki so mu znane kakor slepcu barve, in ki ga nič ne brigajo. Upamo, da bo v prihodnosti, ko pride iz »lemjenata«, pometal iz deželnega in državnega zbora g. dr. Korošca in Benkoviča in dr. Videli bodete, g. urednik, komično zgago s cilindrom in frakom, a brez rokavic, pa bi mu nič ne škodilo, če bi še hodil na jednorazredno izvrstno šolo v Podgorju, kjer bi se še naučil pravilneje materinščine.

V Koprivnici pri Rajhenburgu smo imeli zadnji pondeljek (Velika Gospojnica) patrocinijski. Bilo je »lušno«! V gostilni pri Peniču smo se trikrat topli. Naša tovariša, Oprešnik in Gorjup, sta jih dobila, da bodeta pomnila naše svetle nože. Oprešnik ima 9 ran, Gorjup se pa bojuje s smrtjo, ker ima sapnik prerezan. Ko bodete to čitali, bode že mrtev. Nobena slavnost pri nas ni popolna, če se ne zaključijo s tem, da napravimo en'ga mrzlega. Smo pač katoliški mladeniči, vredni prijatelji malenskega Roškarja, verbenskega Peska itd. — Katoliški mladeniči, ki ne poznamo narodne stranke.

Ptujski okraj.

Občinske volitve v Št. Vidu — Pobrežju pri Ptujju. Dne 24. avgusta voli III. razred od 8. do 2. ure popoldne, dne 25. avgusta pa II. razred od 8. do 11. ure dopoldne in I. razred od 1. do 2. ure popoldne. — Zavedni volilci, ne ostanite doma, da občine ne dobe v roke Štajerčijanci!

Velik požar v Rogaški Slatini. 17. tm. ob 3. uri zjutraj je pričelo nenadoma goreti v levem traktu velikega kopališkega poslopja v Rogaški Slatini. Kdo je zažgal, se še ne ve. Govori se, da je prevrnila neka dekla, ki je spala v mali sobici pod streho, petrolejko. Ogenj se je z neznanosko hitrico razširil, tako da je bila za nekaj minut cela streha levega in srednjega trakta v ognju. Kopališki gostje, kakih 40, in muzikantje so srečno ušli iz gorečega poslopja, a rešili so si le golo življenje; mnogi so zgubili ves svoj dragoceni nakit in denar. Požarna bramba je bila takoj na mestu in se je v prvi vrsti trudila ohraniti vsaj desni del poslopja. Streha na levem se je zrušila in predrla strop: velika, krasna dvorana je uničena, istotako obednica, čitalnica in salon za kadilce pri restavraciji. V veliki dvorani so uničeni vsi krasni beneški lestenci, zgorel je en klavir in celi godbeni arhiv. Gorelo je celi dan — in celi dan je bilo tudi domače ter rogaško gasilstvo na nogah. Velike težave je delalo dopoldne pomanjkanje vode. Škoda znaša okrog pol milijona kron, zavarovalna svota pa komaj 144 tisoč kron. V Slatini je bilo sedaj okrog 3.500 gostov, kateri bodo vsled te katastrofe večinoma odšli. Velika dvorana je bila že okrašena za cesarsko slavnost in gostilničarka si je pripravila velike množine jedil, ki so sedaj vsa uničena. Ta požar pomenja za kopališče veliko nesrečo, ker je povzročil prehitri zaključek sezone. Veliko kopališko poslopje bodo morali prejkone sezidati popolnoma znova. Proti večeru je došel sinoči v Slatino dež. glavar grof Attems in si je ogledal škodo. Kopališče je kakor znano, deželna last.

Iz Ptujja. Ptujski Nemci hočejo s pomočjo nemškega Schulvereina sezidati v mestu ljudsko šolo za slovensko dečo iz okolice, katero pošiljajo zaslepljeni slov. stariši v nemške mestne poneumnjevalnice. Okoliško šolsko vprašanje bodo morali Slovenci na ta ali oni način rešiti.

V Štoprcih so se stepli fantje pod oknom nekega dekleta. Pri tem je dobil kmečki fant Vinko več nevarnih bodljajev z nožem.

Petindvajsetletnole mašništva je obhajal dne 15. avgusta župnik in bivši urednik „Südst. Presse“ F. S. Šegula pri Sv. Roku ob Sotli.

Iz Moškanje. Nesrečnež, katerega je minulo nedeljo ponoči povozil vlak, je 83letni prevžitkar Janez Čuš iz Zgornje Senarske pri Sv. Trojici. Mislil se je s svojim sosedom peljati v Varaždinske toplice. Padel je s stopnjic pri vozu, ker se je začel vlak prehitro pomikati naprej.

V poštnem okolišu Ptujjska gora se je upeljalo s 16. avg. trikratno raznašanje pošte na teden. Obenem se opusti poštna oddaja v Majšpergu.

Mariborski okraj.

Regulacija Pesnice. Zakon štajerskega dež. zbora glede regulacije Pesnice v mariborskem okraju je cesar potrdil.

V Zg. Hočah je streljal ob priliki neke gostije delavec Štern z možnarji. Neki strel se ni hotel sprožiti in Štern je potem skušal naboj odstraniti. Pri tem pa se je možnar nenadejano sprožil in Šternu odtrgal dva prsta na levi roki.

Iz Makol. Škoda, katero ima posestnik Haardt vsled požara na gradu Statenbergu, znaša okroglo 150 tisoč kron. Grad je bil za 300 tisoč kron zavarovan.

Poročil se je v Mariboru minuli pondeljek g. dr. M. Stanjko, odv. koncipijent v Celovcu z gospdč. Tončko Jagodičevom iz Maribora.

Krvav god so obhajali 1. aprila zvečer pri krčmarju Šnedecu v Bočkovi pri Sv. Lenartu v Slov. Gor. Šnec je povabil v proslavo svojega goda kmečke fante Franca in Vinca Kurnika ter Antona Kavčiča. Po 9. uri je prišel v krčmo popolnoma pijani Jakob Kavčič in je zahteval vina. Ker je bil pijan, mu ga Šnec ni hotel dati. Zato je Kavčič začel razgrajati, in ko so ga fantje spravljali iz hiše, je z nožem udaril Vinca Kurnika dvakrat v lice. Pozneje je zopet prišel v gostilno. S silo so ga spravili ven in ga zunaj pretepli. Pri tem ga je Anton Kavčič zabodel v nogo. Rana je sicer zacelila, a vendar je Jakob Kavčič vsled notranjega izkrvavljenja umrl. Vsi trije so obtoženi po § 143. in 157. Pri razpravi v Mariboru je okrož. sodnija sklenila odstopiti zadevo porotni sodniji.

V preiskovalnem zaporu umrl. V Mariboru sta bila v preiskovalnem zaporu okrožnega sodišča zakonska Fekonja, gostilničarja od Sv. Benedikta v Slov. Gor., ki sta bila osumljena, da sta zastropila neko dekle od Sv. Trojice v Slov. Gor. Sedaj je Fekonja v zaporu umrl. Bajе ga je zadela srčna kap.

Konjiški okraj.

Živa hotela v nebesa. Iz Konjiške vasi na Štajerskem je 8. t. m. izginila 47letna gostja Marija Fink. V eni poslednjih noči so prebivalci slišali v bližnjem gozdu nečloveško vpitje. Nekaj mož se je takoj podalo proti kraju, od koder so prihajali čudni glasovi. Nad nekim visokim prepadom so dobili vso razmršeno Marijo Fink, ki je kričala, da hoče živa v nebesa. Če bi je ljudje ne bili prijeli, bi bila gotovo skočila v prepad. Marija Fink je bila pri porcijunkuli v Mariboru, kjer pase verne duše njen brat. Prej je bila čisto pametna ženska, ko je pa prišla od porcijunkule je bila vsa zmešana. Govorila je samo o nebesih in da hoče na vsak način v nebesa.

Raznašanje pošte po trikrat na teden se je upeljalo za poštni okoliš Sv. Duh pri Ločah.

Slovenjegraški okraj.

Za poštarja v Mislinji je imenovan poštni pristav Ivan Hötzl na Pragerskem. Nemeč v čisto slovenski kraj! Ali bodo to imenovanje v Mislinji mirno požrli?

V Št. Janžu na Vinski gori (okolica Prelesko) je pred nekaj dnevi zgorelo kmetu Jurku popolnoma vse, kar je imel. Ogenj je izbruhnil po noči in se je razširil s tako nagljo, da si ubogi posestnik, ki ima 6 otrok, ni mogel ničesar rešiti. Okraj. zastop. šoštanjski ga je na priporočilo načelnika bar. Adamoviča priporočil štaj. skladu za ujme za podporo. Menda mu pošlje na račun svojih dijet kako podporo tudi dr. Verstovšek, kmečki zastopnik in prijatelj.

Gospodarski paberki.

Katero mleko je najboljšo? Skušnja je pokazala, da je mleko, namolzeno zjutraj, veliko slabše, nego ono, ki ga namolzemo opoldne ali zvečer. Pri preiskovanju se je našlo, da je imelo mleko od jutra le 2'17% smetane, od večera pa 5'42%. Tudi kozje mleko ima skoro iste lastnosti. Ravnotako se je pokazalo, da je v mleku, ki ga dobimo proti koncu molženja, skoro desetkrat več redilnih snovij, kakor pa ono od začetka.

Meso dobi neprijeten duh, če ga spravljamo v vlažnih, zaduhlih kletih. Najbolje je, da ga zavijemo v čisto ruto in zakopljemo v suh pesek, v kup žita ali premogovega pepela. Tu ostane hladno in suho, pa tudi muhe ne morejo do njega. Kdor mora meso pošiljati v druge kraje, naj ga zavije v pergamentni papir, ki je ležal poprej eno uro v kisu.

Svinj, ki ne marajo za svoje mladiče ali takih, ki jim ne puste vedno sesati, ne smemo obdržati za rejo. Dokazano je namreč, da se te napake mnogokrat podedujejo in da se kažejo pri naslednjih rodovih v še hujši meri. Svinjam, ki so preveč mirne, se ne ljubi vstati, če leže pujski pod njimi, zgodi se torej večkrat, da jih potlačijo. Tudi take svinje je boljše oddati mesarju.

Krave, ki nimajo mnogo mleka, je najbolje prodati mesarju, dokler še niso prestare in še lahko odebele. Da postanejo tolstje, stati morajo pozimi v toplom hlevu, nastelja naj bo suha in snažna. Živali je treba vsak dan očistiti. Prve tedne dobivajo naj mnogo sočne hrane n. pr. repo, korenje, krompir itd., pozneje pa več otrobov, debele moke od koruze, ječmena, ovsia itd. Da je krma lažje prebavljiva, daje se nerezana, poparjena, kuhana ali zmleta in osoljena.

„Korist črvov“. Pod tem naslovom smo zadnjič prinesli gospodarsko vest. Ponekod so nastala vsled notice nesporazumjenja. Mišljeni namreč niso bili ogrci, ki jim tudi črvi pravijo, namreč gliste, za katere pa se navadno ne rabi izraz „črv“. Določna notica naj se torej v toliko popravi, da so koristne gliste, ne pa črvi.

Razne novosti.

Petkratni umor in samoumor. Gasilci v San Francisku so bili te dni pozvani k nekemu požaru. Med potjo proti požaru se je pa menda omračil gasilcu Burhamu um, kajti kar naenkrat je potegnil revolver ter na mestu ustrelil tri svoje tovariše. Nato je tekel domov, kjer je ustrelil svojo ženo, svojega otroka in končno samega sebe.

Strašno neurje so imeli 11. t. m. na Koroškem v okolici Dobrača. V Pliberku pod Dobračem je udarila strela v zvonik farne cerkve in močno poškodovala glavni oltar.

Listnica uredništva.

Pulj, Loka pri Zid. mostu, Sv. Barbara v Hal.: Vse prihodnjič, danes premalo prostora!

Le po knjigi

ki jo je izdala Prva kranjska tovarna testen in v II. Bistrici zamoreš pravilno pripravljati Pekatete. Zahtevaj jo, pošlje se ti zastoj! 155

Proda se

lepo posestvo, obstoječe iz hiše z devetimi sobami, iz svinjaka s šestimi hlevi, sedmih drvarnic, kletjo za vino, dveh travnikov, treh njiv in enega gozda. — Redi se lahko dve kravi in konj. Leži ob občinski cesti v Čretu št. 10 blizu Celja. — Poizve se pri **Francu Štor** v Osenci št. 2 Teharje. 206 2-2

Ključavničarska in kovaška delavnica

z vsem orodjem kakor tudi stanovanje v hiši, se pod zelo ugodnimi pogoji odda takoj **v najem** zanesljivemu in spretnemu obrtniku v tej stroki. Opomni se, da v trgu Radeče ni nobenega ključarja, je velik promet, obilo dela in zaslužka. Oglasi se sprejemajo osebno pri **Dragotinu Paš**, občinskem tajniku v Radečah pri Zidanem mostu. 208 1

Razpis službe.

Oddati je mesto c. kr. cestarja za progo km 155 do km 160 tržaške ceste v c. kr. stavbnem okraju Celje z mesečno plačo po 55 K in prostim stanovanjem v km 158.

Za zadobitev te službe potreben je dokaz državljanstva, v drž. zboru zastopanih kraljevinah in deželah, nadalje znanje nemškega in slov. jezika, pisanja, branja in računanja ter izvedenost rabljenja za vzdrževanje ceste potrebnega orodja.

Prositelji za to službo, kateri niso prestopili 40. oz. taki z vojaško izkaznico 45. leto starosti, vložiti imajo svoje prošnje, previdene s krstnim listom in npravnostnim spričevalom, nadalje z dokazom telesne sposobnosti, in oni, kateri so ali so bili v vojaški službi, razun tega s kvalifikacijsko tabelo, oziroma doslužnico in glasom § 7 drž. zak. z dne 19. aprila 1872 predpisano izkaznico, pri napovedi bivališča najdalje do 1. sept. 1910 pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celju. 468 2-1

478 7-4

Veletrgovina z železnino

Merkur

Peter Majdič, Celje

se priporoča.

Trst, dne 13. avgusta 1910: 74, 15, 3, 81, 73.
Linc, " " " " 69, 68, 74, 6, 57.

Vabilo
k

občnemu zboru

„Posojilnice v Pišecah“

ki se vrši

dne 28. avgusta 1910, ob pol 8. uri zjutraj
v posojilniških prostorih.

SPORED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Prečitanje in odobrenje zadnjega zapisnika.
3. Odobrenje računa za leto 1909.
4. Volitev odbora in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Za slučaj, da ob 8. uri ne bi bilo zastopanih zadostno število deležev, se vrši pol ure pozneje t. j. ob 9. uri drugi občni zbor z istim sporedom, pri kojem pa zadostuje vsako število zadržnikov.

209 1

Načelstvo.

Ugodna prilika! Kupci pozor!

Lepo arondirano posestvo, z gostilno in mesarsko obrtjo, v Ponikvi ob j. ž. se želi takoj lastnoročno prodati. Poslopje je vse v najboljšem stanju krito z opeko, tik poslopja je sejmišče, ki je lastnina k tej hiši in je 6 letnih sejmov, tik je tudi nova Jubilejna šola. Proda se zelo pod ugodnimi pogoji, kupci naj se oglašajo 2—3 dni pisмено naprej, da pričakujem osebno iste doma. Ivan Zdošek.

204 3-2

Prilika za nakup!

Tovarna mi je po požaru izročila v razprodaje nepoškodovano blago, mnogo tisoč komadov

težkih flanelnih odev

krasnih modnih vzorcev in barv, obrabljene, imajoče popolnoma neznatne, komaj vidne madeže le od vode. Te odevje so primerne v vsaki boljši hiši za pokrivanje postelj in odevanje, so zelo fine, tople, 190 cm dolge in 135 cm široke. Pošiljam zbirko 4 finih, gospodarskih odev za 10 K, 3 finejšje flanelove odevje za 9 K. in 2 kosa najfinejšjih flanelnih odev za 9 K. Nadalje imam v zalogi veliko zbirko zelo krasno zbranih snovi za obleke, popolnoma brezmadežnih, v dolgoti od 30—35 m; dobijo se tudi delni kosi po 4 do 10 m za 13 K. — Rudolf Dušek, tovarniška zaloga odev Náchod na Češkem. Za neugajoče vrnem denar.

171 6-5

Edini najboljši

gumijevi traki

za cepljenje trt se dobijo v Zvezni trgovini v Celju.

Trgovci!

Ne pustim potovati ker preveč stane, pač pa prodajam po ceni ker ne pustim potovati. — Obrnite se torej pisмено ali osebno in zahtevajte vzorčne pošiljatve narodna veletrgovska hiša

R. STERMECKI v Celju.

Učenec

ki ima veselje do pekarske obrti, se sprejme pri **Alojzu Kainihu, pekarju v Hočah pri Mariboru.** 14dnevna preskušnja. — Pošten in marljiv dečko dobi hrano in stanovanje ter tudi obleko. 207 3-1

Škodovati

Vam ne more, ako pišete takoj po nove vzorce od ženskega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franko narodna veletrgovska hiša

R. STERMECKI v Celju.

2 učenca

močna in poštenih starišev.

Ferdo Viher, sodar v Vojniku pri Celju.

Gramofon za 3 K

na mesec dobi lahko vsakdo s 6 ploščami in 200 iglami vred za 36 K; gramofon je izvrsten, torej nobena igrača; jamstvo 2 leti. Ravno kar so izšle nove velike slovenske plošče, komad po 3 K; istotam se dobijo nove plošče od 2 K do 6 K ter najboljše igle 1000 po 1'80, 2 in 3 K, kakor

tudi vsi večji gramofoni po jako znižanih cenah; stari gramofoni in drugi godbeni automati se zamenjajo za nove gramofone. Za 4 stare plošče damo eno novo. — Prosimo zahtevajte cenike.

Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

Iv. Jax & sin, Ljubljana

336 52 12

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastonj in franko.

297 — 21

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v Zvezni trgovini v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Poštne hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnic in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriskim nasadom, 2 orala heste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneč**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

Najboljše se dobi le pri nas!

Zelo ugoden nakup 145 15-13
40 metrov ostankov.

Ceifr, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgoti 1-8 m razpošilja po poštne povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica

V. J. Havlíček a bratr v Pobebradech (Češko.)
Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorce modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K. boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, finega 10 K, najfinejši prani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg, dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 70 cm široke K 18—, 14.70, 17.80 in 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4.50, 5.20, 5.70; podpernica iz močnega rižastega gradla. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 456 50-2

S. Benisch, Deschenitz, št. 773, Šumava, Češko.

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obi. varovano.)

Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motejni prebavi, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika specialna steklenica K 5.—.

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za otekline, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škatljici K 3.60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18-14

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. **Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.**

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Winko Kukovec

**stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
prezame vsakovrstna**

61 50-30

stavbena zlasti tesarska dela.